

Publicerad 2011-10-06 09:50 av Ronny Berk

jag har just påbörjat en omskrivning från roman till filmmanus- inte helt enkelt men intressant

Allfridas längtan; ingår i Tjyva-Jösses memoarer

Fram till sommarkvällens skymning sitter Allfrida i sin ungdoms drömlika verklighet. Med ryggen mot graniten och under tankar som berör händernas lekfullheter under skrivövningen.

Ungdjuren hade för länge sedan återgått till vardagens idisslande och Allfrida har glömt att hon skulle hämta hem mjölkeskorna. Hon känner fortfarande hur huden hettade under fingerleken. Hur pulsen dunkade och andningen flämtade under otålig längtan efter mera av händers berörelser. En ljuvligt spännande men förbjuden känsla. Som en längtan efter mera, men av vad ?

Allfrida sluter ögonen och känner i fantasin hur Mandus smeker över håret, fingerleker i nacken och ner över ryggen. Känner hur hans händer berör het huds längtan. Blundar och känner. Känner och blundar.

Hon kommer till sans först genom ekorrens hoppfulla smackande i hasselbusken. Reser sig på villsamma ben och rättar till klädseln. Ser sig oroligt omkring. Någon som sett ? Vandrar mot hemmet med lycksalig lättnad i stegen.

Turligt nog hade ystagillet dragit ut på tiden och Allfrida kom hem samtidigt med mor sin. Tur var väl det för Swend var arg och sur över att fruntimren förbrukat hela arbetsdagen på onyttigheter och under oansvarig lättja. Skällsorden upphörde först när gamlemor kom stapplande trappan ner från kammaren: - "Hôr ble då mä ystet, feck i te at? Du gjode la en liten te mäj?" Utan att invänta svaret vänder hon sig till Allfrida:

- "Feck du lära däj nôtt nytt idaa, flecka lella? Ser så förmanande på Swend: - - Å du, lelle pøjken min, du sa ente va så leer i munnen."

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ronny Berk med Poeter.se id #13166 innehar upphovsrätten